

UNIVERSITY OF AMSTERDAM

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Banken en industriefinanciering in de 19e eeuw

van Goor, L.

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

van Goor, L. (2000). *Banken en industriefinanciering in de 19e eeuw*. Thela Thesis.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

UvA-DARE is a service provided by the library of the University of Amsterdam (<http://dare.uva.nl>)

Download date: 30 Nov 2020

Deel 3 TWEE HISTORISCHE CASES

Doel en opzet van deel 3

In deel drie bestuderen wij twee financieringsrelaties in de tweede helft van de 19e eeuw. In hoofdstuk 5 beschrijven en analyseren wij de relatie tussen de ondernemer Charles Stork van de machinefabriek Gebroeders Stork en de bankier Marten Mees van het kassiershuis R. Mees & Zoonen rond 1872. In hoofdstuk 6 staan de financieringsrelaties centraal van de firma Van den Bergh, één van de voorlopers van Unilever. Aanvankelijk financierde Van den Bergh intern en met middelen van de Amsterdamsche Bank en de Rotterdamsche Bank, maar in 1895 loste Van den Bergh alle bankleningen af na een emissie van preferent aandelenkapitaal op de Londense markt. De relatie tussen Stork en Mees illustreert hoe machinefabrikanten aan het begin van de industrialisatie in Nederland een nieuwe manier van lange termijn financiering moesten zien te vinden en hoe bankiers de onzekerheid bij beleggers over de nieuwe machine-industrie konden wegnemen. De manier waarop Van den Bergh zich financierde laat zien hoe industriëlen tegen het einde van de 19e eeuw met een zelf opgebouwde reputatie financiering uit de markt konden aantrekken en banken niet langer nodig hadden voor lange termijn financiering.

Het doel van deel 3 is een gedetailleerd inzicht te verkrijgen in de toegevoegde waarde van de betrokken banken aan de (financiële) ontwikkeling van de beide industriële concerns. In beide hoofdstukken wordt daartoe een identieke indeling gehanteerd. Eerst wordt de case beschreven. Dit betreft een beschrijving van achtereenvolgens de karakteristieken van de banken (concentratie en schaal, specialisme, risicoprofiel en reputatie), van de betrokken onderneming (activastructuur en activiteiten, passivastructuur en financieringsrelaties) en van het specifieke financieringsprobleem. Dit laatste betreft onder meer een taxatie van de financieringsbehoefte, de beschikbare alternatieven en de bestaande relatie tussen de onderneming en haar financiers. Hierbij wordt ook gebruik gemaakt van het in deel 2 beschreven institutionele kader. Vanuit deze beschrijving kan worden bepaald hoe de banken in kwestie de kosten van externe financiering van de beide bedrijven konden verlagen dan wel de beschikbaarheid van extern vermogen konden verhogen. De verlaging van financieringskosten en de verhoging van vermogensbeschikbaarheid bepalen met de in deze studie gehanteerde analyse de toegevoegde waarde van de betrokken banken. Hiermee kunnen wij bepalen in hoeverre de theoretische inzichten uit deel 1 kunnen worden ondersteund.